

αὐτῶν τοιούτων εἶναι ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν.»

ΕΤΟΣ Β'.
ΑΡΙΘ. 19.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, ΙΟΥΛΙΟΣ 1869,

Τιμή ἑτησία, λ. 50
» ἑκαστ. φύλ. » 5

Ο ΚΑΛΙΣΤΟΣ ΟΔΗΓΟΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ.

Εἰς ἐν τῶν προηγουμένων φύλλων τῆς ἐφημ. τῶν Παιδῶν ἐδημοσιεύσαμεν τὴν εἰκόνα τοῦ ὅρου Βλάγκ, τοῦ ὑψηλοτάτου ὅρου ἐν Εὐρώπῃ. Οἱ θέλοντες ν' ἀναβῶσι τὸ ὄρος τοῦτο ἔχουσι πάντοτε ἀνάγκην ὁδηγοῦ· διότι ὑπάρχουσι ἄπειροι ἐπικίνδυνοι θέσεις ὥστε οὐδεὶς τολμᾷ νὰ τὸ ἀναβῇ μόνος. Ὁ ὁδηγὸς γινώσκει ποῦ τὸ μονοπάτιόν εἶναι ἀσφαλές καὶ διὰ τοῦτο οἱ περιηγηταὶ ἐπιζητοῦσι τὴν συνοδείαν καὶ ὁδηγίαν τοῦ.

Ἦτο καιρὸς κατὰ τὸν ὅποιον ὁλόκληρος ἡ χώρα τῆς νέας Ἀγγλίας ἐν Ἀμερικῇ ἦτο σκεπασμένη με πυκνὰ δάση καὶ δρόμοι δὲν ὑπῆρχον. Οἱ πρῶτοι Εὐρωπαῖοι ἄποικοι ἐπομένως, ὅταν ἤθελον νὰ ὑπάγωσιν ἀπὸ τόπου εἰς τόπον, ἐμίσθωναν ἕνα ἀπὸ τοὺς ἐντοπίους, — τοὺς ἀγρίους κάτοικοὺς τῆς χώρας, διὰ νὰ τοὺς συνοδεύσῃ καὶ τοὺς ὁδηγήσῃ διὰ τῶν προαἰωνίων ἐκεῖνων δρυμνῶν· διότι οἱ αὐτόχθονες Ἀμερικανοὶ ἦσαν γυμνασμένοι καὶ ἐγινώριζαν καλῶς διὰ τὰ μονοπάτια καὶ εἰλας τὰς ἀτραποὺς, ὥστε ἠδύνατο νὰ μεταβαίνωσιν ἀπὸ τόπου εἰς τόπον χωρὶς δυσκολίας.

Ὁ Μωϋσῆς, καθὼς ἐνθουμῶνται ὅσοι ἀνέγνωσαν τὴν Παλαιὰν Διαθήκην (βιβλίον τῆς Ἑξόδου), ἦτον ὁ ὁδηγὸς τῶν Ἑβραίων εἰς τὴν ἐρημὸν 40 ἐτῆ. Ἡ Νεφέλη ἦτον ὁ ὁδηγὸς τοῦ Μωϋσέως καὶ ὁ ἀστὴρ τῆς Βηθλεὲμ ὁ ὁδηγὸς τῶν μάγων, οἵτινες ἦλθον ἀπὸ τὴν ἀνατολὴν ἵνα προσκυνήσωσι τὸν μικρὸν Ἰησοῦν.

Ὅταν τις δὲν ᾔτῃ εἰς τὴν εὐθεῖαν ὁδὸν, ἢ δὲν ἡξεύρῃ ποῦ αὕτη κεῖται, ἢ ᾔτῃ εἰς κίνδυνον νὰ τὴν χάσῃ, μάλιστα εἰς μέρη, τὰ ὅποια δὲν εἶναι ἀσφαλῆ, τότε ἔχει ἀνάγκην ὁδηγοῦ — ἔχει χρεῖαν ἀνθρώπου

νὰ τοῦ δείξῃ τὴν ἀληθινὴν ὁδὸν καὶ νὰ τὸν ὁδηγήσῃ εἰς αὐτήν.

Ὁ σκοπὸς τῶν ὁλίγων, τὰ ὅποια μέλλουσι νὰ γραφθῶσιν ἐνταῦθα, εἶναι νὰ διευθύνῃ τὸν νοῦν τῶν παιδίων εἰς τὸν κέλαιστον καὶ ἀσφαλέστατον ὁδηγὸν διὰ τοιαῦτα ἄπειρα καὶ ἀθῶα ὄντα, — τὸν Ἰησοῦν Χριστόν.

Ὁ Χριστὸς ἵσταται παρὰ τὴν ὁδόν, ἡ ὅποια φέρει πρὸς τὴν οὐρανὸν καὶ ὑπόσχεται νὰ ὁδηγήσῃ διὰ τὰ παιδία ἀσφαλῶς κατ' ὅλην τὴν ζωὴν των, ἕως οὗ φθάσωσιν εἰς τὸ τέλος τοῦ δρόμου καὶ εἰσελθῶσι διὰ τῶν πυλῶν εἰς τὴν πόλιν.

ΠΟΙΟΥ ΕΙΔΟΥΣ ΟΔΗΓΟΣ ΕΙΝΑΙ Ο ΧΡΙΣΤΟΣ;

Οἱ μικροὶ ἀναγνώσται δὲν πρέπει νὰ νομίσουν, ὅτι ὁ λόγος ἐδῶ εἶναι περὶ ὁδηγοῦ, ὁ ὅποιος θὰ τὰ ἐκβάλῃ ἀπὸ κινὸν δάσος, ἀν τύχῃ ποτὲ νὰ πλανηθῶσιν εἰς αὐτὸ, οὔτε θὰ τὰ καταβιβάζῃ ἀπὸ ἀπόκρημνον βράχον, εἰς τὸν ὅποιον πιθανὸν νὰ σκαλῶσων, οὔτε θὰ τὰ ἐπαναγάγῃ εἰς τὴν δημοσίαν, ἀν ποτε συμβῇ νὰ παραδρομῇσιν ἀπ' αὐτὴν. Ὁ Ἰησοῦς Χριστὸς, — ὁ καλὸς καὶ ἀσφαλὴς οὗτος ὁδηγὸς τῶν μικρῶν παιδιῶν, δὲν ὑπόσχεται τοιαῦτα πράγματα· μολοῦντι καὶ ταῦτα δύνανται νὰ κάμῃ, ἐὰν γείνῃ χρεῖα. Ὁ Χριστὸς θέλει νὰ λάβῃ τὰ παιδία ὑπὸ τὴν φροντίδα του καὶ νὰ τὰ κάμῃ νὰ τὸν ἀκολουθοῦν, διότι κινδυνεύουν κατ' ἑκάστην νὰ ἁμαρτήσουν καὶ πραγματικῶς εἰς πολλὰ μικρὰν ἡλικίαν ἀρχίζουσιν νὰ ἁμαρτάνωσιν.

Ἡ ἁμαρτία εἶναι τόσον κακὸν πρᾶγμα εἰς τοὺς ὀφθαλμοὺς τοῦ Θεοῦ, ὥστε δὲν δύνανται νὰ ὑποφέρῃ βλέπων αὐτὰ εἰς τοιοῦτον κίνδυνον, χωρὶς νὰ δώσῃ εἰς αὐτὰ χεῖρα βοήθειας διὰ νὰ τὰ ἐλευθερώσῃ ἀπ'

αὐτὸν, ὁδηγῶν αὐτὰ διὰ τῆς χειρὸς πρὸς τὸν οὐρανόν. Οὗτος εἶναι ὁ δρόμος καὶ τοιοῦτος ὁ ὁδηγός, περὶ τοῦ ὁποίου θέλομεν λαλῆσαι — ὁδηγός, ὅστις ἔχει πολλὰ ἐνάρτητα παιδιά ὡς συνοδοιπόρους, πνευρόμενα μὲ αὐτὸν εἰς τὰ οἰκήματά του, ἐν οὐρανῷ.

ΤΑ ΜΟΣΧΟΚΑΡΠΙΑ.

Εἰς τὰς νήσους Μολούκας, πλησίον τῆς Ίαβας, ὑπὸ τὸν ἱσημερινόν, παράγονται ἀρώματα, μοσχοκάρπια (τὰ κοινῶς *μοσχοκάρφια* ἢ *καρυοφύλλια*), κανέλλα, μοσχοκάρυα, ζιγγίβερις, πεπέριν, καφές, ζακχαροκάλαμοι, πρὸς τοῦτοις δὲ καὶ ὑρῶζιν, ὑπῶραι καὶ ἄλλα. Αἱ νῆσοι αὗται ἀνεκαλύφθησαν ἐν ἔτει 1511 ὑπὸ τῶν Πορτογάλων, σήμερον δὲ ἀνήκουσιν αἱ μὲν εἰς τὴν Ὀλλανδίαν, αἱ δὲ εἰς σουλτάνους ἀνεξαρτή-

Κλάδος Μοσχοκαρπίας.

τους· διατηροῦσιν ὅμως εἰσέτι καὶ οἱ Πορτογάλλοι ἀετὶ κατὰ τινάς.

Ἡ μοσχοκαρπέα εἶναι μέγα δενδρόλιον ἀειθαλές, τοῦ ὁποίου ὁ κορμὸς ἐκτείνεται μέχρι ἀνθρωπίνης ὕψους, λαμβάνουσι δὲ οἱ κλώνες τότε σχῆμα πυραμιδοειδές, καὶ τὰ μὲν φύλλα του, ὁμοιάζουσι τὰ τῆς δάφνης, τὰ δὲ ἄνθη του εἶναι ῥοδόχρους, καὶ ὁ φλοιὸς του ἐλατόχρους. Περιέργον εἶναι ὅτι τὸ δένδρον τοῦτο δίδει πλείονα καρπὸν ἐκ τοῦ ἐνὸς μέρους ἢ ἐκ τοῦ ἄλλου, κατὰ τοὺς καιρούς· καὶ κατ' ἀρχὰς μὲν ὁ καρπὸς του εἶναι λευκός, ἀλλὰ καθέσον ὠριμάζει, ὑποκοκκινίζει, καὶ ἐξηραίνόμενος καθίσταται ὑπόμαυρος, — τὸ μοσχοκάρπιον. Δις τοῦ ἐνιαυτοῦ γίνεταί ἡ συγκομιδὴ του, πρῶτον κατὰ τὰ Χριστούγεννα, καὶ

δεύτερον κατὰ ἰούλιον. ἤτοι κατὰ τὰ δύο περίπου ἡλιοστάσια. Ὡς εἰς τὰς χώρας ἐκαίνας εἶναι μᾶλλον συγκαρσμένους ὁ αἶρ· ἀλλὰ κατὰ τὴν χειμερινὴν ἡλιοστάσιον, τὴ μοσχοκαρπίαν εἶναι θερμότερον, ἐπεὶ δὴ τότε ὁ ἥλιος εὐρίσκεται ἐκεῖ εἰς τὸ κατακόρυφον σημείον του. ἤτοι εἰς τὸ ζενίθ. Ὅσακις τὸ ἔτος εἶναι θερμὸν καὶ ἄνυδρον, εἰς ἐσχάτην τῶν νήσων συνάγονται 300 ἢ 400 *παχάρια* (μέτρον τῶν τόπων ἐκεῖνων)· ὅλων δὲ τῶν Μολουκῶν ἡ συγκομιδὴ ἀποφέρει 400,000 λίτρων μοσχοκαρπία.

Ἡ μοσχοκαρπέα συγχέως βλαστάνει αὐτοφυῆς εἰς τὰ ὄρεϊνά μέρη, καὶ μέχρι τινὸς ἐφρονεῖτο ὅτι μεταφυτευομένη εἰς τὰ πεδινὰ ἐξηραίνετο, ἀλλ' οἱ Ὀλλανδοὶ ἐδοκίμασαν ἀκολούθως, καὶ εἶδον ὅτι μεταφυτεύεται καὶ προκόπτει ἐξαίρετα καὶ εἰς τὰ πεδινὰ. Ἐφρονεῖτο πρὸς τοῦτοις, ὅτι μόνον εἰς τὰς πέντες νήσους, τὰς κυρίως Μολούκας ὀνομαζομένας, ἐφύετο ἡ μοσχοκαρπέα, ἔπειτα ὅμως εὐρέθη καὶ εἰς πολλὰς ἄλλας τῶν πέριξ, εἰς τὰς ὁποίας ἐξετάθη τῶν Μολουκῶν τὸ ὄνημα· ὥστε σήμερον ἀποκαλοῦνται οὕτω καὶ αἱ μεταξὺ τῶν Φιλιππινῶν καὶ τῆς Ίαβας. Θέλοντες οἱ Ὀλλανδοὶ νὰ καρπῶνται αὐτοὶ μόνον τὸ ἐμπόριον τοῦ προϊόντος τούτου, ἐπροσπάθησαν νὰ καταστρέψωσι διὰ τῆς βίας ἢ τῆς πονηρίας ὅλας τὰς μοσχοκαρπέας ἔσαι εὐρίσκοντο ἔξω τῶν κτήσεών των, ἀλλὰ δὲν το κατόρθωσαν. Οὗτοι μετεφύτευσαν αὐτάς· προσέτι καὶ εἰς τὰς Ἰνδικὰς ἀποικίας των· ἀλλὰ λέγεται ὅτι τῶν οὕτω μετατοπισμένων ὁ καρπὸς εἶναι ὑποδεέστερος.

Τὰ φύλλα, ὁ φλοιὸς καὶ τὸ ξύλον αὐτὰ τοῦ δένδρου ἔχουσιν ἰσχυρὴν ἐπίσχεσιν δυνατὴν ὡς καὶ ὁ καρπὸς, καθὼς καὶ γεῖν. Ἐὰν ὁ καρπὸς δὲν συγκομιεθῇ ἀκριβῶς εἰς τὴν ὥραν του, παχύνεται καὶ σκληρύνεται τάσιν, ὥστε μόνον ὁ φλοιὸς του μένει χρήσιμος.

Ἐκαστος τῶν κατοίκων κέκτηται ὀλίγας τινὰς μοσχοκαρπέας, τὰς ὁποίας ἐπιτηρεῖ μόνος, καὶ συνάγει τὸν καρπὸν χωρὶς παῶς νὰ τὰς καλλιεργῇ. Εἰς ἐσχάτην δὲ νήσον διδεται εἰς τὰ μοσχοκάρπια ἄλλο ὄνομα· εἰς τὴν Ταβόρην καλοῦνται *γομόδ*, εἰς τὴν Σαραγγάνην *πογγαλαβάν*, ἀλλαχοῦ δὲ *χιάτχε* (*chia-che*), κτλ. (Μυρία Ὅσα)

ΚΙΝΕΖΙΚΑ ΠΑΙΓΝΙΔΙΑ.

Καθ' ὅσον τὴν κίσημον τὰ παιδιά ἔχουσι τὴν αὐτὴν ἀγάπην πρὸς τὰ παιγνίδια, καὶ δικαίως· ἀλλὰ τὸ περίεργον εἶναι, ὅτι συχνὰ ἀπαντῶμεν τὰ αὐτὰ παιδικὰ παιγνίδια εἰς διαφόρους χώρας.

Ἰδοὺ μία εἰκονογραφία παριστώσα Κινέζον καπνίζοντα τὴν καπνοσύριγγά του, καὶ διὰ κλωστῶν ἢ συρ-